การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

The Development of English learning by using Traditional Games for Pre-School Children

ปวิตรา โสมภีร์[1]
สมพร โกมารทัต[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน 3) ศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 โรงเรียนรัตนศึกษา ตำบลอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน 5 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการเรียนแต่ละแผนการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนครบ 5 แผนการเรียนรู้ 4) แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวนนักเรียน 23 คน พบว่านักเรียนทุกคนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 23 คน พบว่า นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 70) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 และนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

3) นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 และมีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

คำสำคัญ: การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน, การเรียนรู้ระดับปฐมวัย

---

[1] นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

[2] อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา บุคลิกภาพ เพราะเป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญที่สุดของชีวิตมนุษย์ ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาได้รับการกระตุ้นไปในทิศทางที่ถูกต้องจะช่วยพัฒนาเซลล์สมองเจตคติต่อการเรียนรู้และวางพื้นฐานของการเรียน เด็กรู้กฎภาษาและสามารถเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง การปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ การพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในช่วง 4 ปีแรกของชีวิตเด็กปฐมวัย เพราะการศึกษาระดับปฐมวัยต้องการที่จะพัฒนาและเรียนรู้สิ่งใหม่การเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล และเต็มศักยภาพ (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542, น.39, นภเนตร ธรรมบวร, 2546, น.64-65)

การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อม ด้านร่างกาย เสริมให้เด็กปฐมวัยเน้นคุณภาพพลามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว ว่องไว มีความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้ประสาทสัมผัสด้านอารมณ์และจิตใจ เน้นให้ผู้เรียนมีความรักและศรัทธาในศาสนาและมีคุณธรรม จริยธรรม มีอารมณ์ดีสนุกสนาน ร่าเริงแจ่มใส และช่วยเหลือผู้อื่นได้ ด้านสังคม รู้จักดำเนินชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงยอมรับตนเองและผู้อื่น มีวินัย รู้จักแบ่งปันด้วยความรักและความเสียสละสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ด้านสติปัญญาภาษาส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออกเกี่ยวกับการใช้คำ การสนทนาโต้ตอบ การเล่าเรื่องสั้นและประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การวางแผนการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยควรเริ่มต้นจากความเข้าใจว่าการจัดประสบการณ์ มีความหมายที่กว้างกว่าการสอนหรือการถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นการจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทางภาษาอังกฤษ การกำหนดสาระการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้ภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้ภาษาอังกฤษ ครูควรจัดกิจกรรมให้เด็กมีความสนใจตามความสามารถของเด็กโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถพัฒนาได้โดยตรงตามศักยภาพของเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องต่อไป

กิจกรรมการเล่นจะส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้โดยผ่านการใช้กิจกรรมการเล่นต่างๆ จะช่วยให้เด็กสามารถจำได้มากขึ้นการใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับเด็ปฐมวัย เด็กได้ปฏิบัติด้วยตนเองจะได้เข้าใจสิ่งต่างๆได้ง่าย การเรียนรู้ก็จะมีความหมายมากขึ้น วิชาภาษาอังกฤษสามารถสอดแทรกอยู่ในกิจกรรม 6 กิจกรรม เพราะธรรมชาติของเด็กจะชอบเล่น ครูควรเสริมทักษะการเรียนรู้ไว้ในการเล่น เมื่อเด็กเล่นจะใช้ความสามารถแสดงพฤติกรรมออกมา

เกมการละเล่นพื้นบ้านไทยเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์กับการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ครบทุกด้าน อีกทั้งยังมีประโยชน์และคุณค่า ทั้งด้านความสนุกสนาน รื่นเริงบันเทิงใจ ช่วยพัฒนาความแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา (รัตน์ตยา ศรีสุข, 2551, น.30) ช่วยป้องกันโรคภัยได้อีกมากมาย ประหยัดค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่ใช้วัสดุที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่นนั้นๆ จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายน้อย อีกทั้งช่วยทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางด้านการละเล่นพื้นบ้าน เนื่องจากจะเป็นลักษณะการเล่นง่ายๆ ไม่มีกฎกติกายุ่งยากซับซ้อน นอกจากนี้การเล่นพื้นบ้านไทยยังช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ ช่วยส่งเสริมการใช้สินค้าไทย เข้าทำนอง “ไทยทำ ไทยใช้ ไทยซื้อ ไทยขาย ไทยเล่นกีฬาพื้นเมืองไทย เงินทองไม่รั่วไหลออกนอกประเทศ” และยังเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายซื้อหามาจากภายนอกแต่อย่างใด เป็นความพอดี เป็นความพอเพียง สลับเป็นช่วงๆตามเทศกาล ตามฤดูกาล อย่างพอเหมาะพอควร (ชัชชัย โกมารทัต, 2549, น.27-34)

สรุปว่าผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษได้ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น เพลง เกม วีดิโอ เป็นต้น เมื่อมาศึกษาเรื่องการเล่นพื้นบ้านไทยจากหนังสือ กีฬาพื้นเมืองไทย ได้เกิดความคิดที่จะนำเกมการละเล่นพื้นบ้านมาประยุกต์กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้รับผิดชอบสอนอยู่ ซึ่งเกมการละเล่นพื้นบ้าน มีคุณค่าต่อร่างกายเด็กในด้านต่างๆตามที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงสนใจทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนรัตนศึกษา ตำบลอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 48 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 โรงเรียนรัตนศึกษา ตำบลอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 23 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน ตัวแปรตาม คือ 1. ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ3. พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง You and me หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Numbers หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Colors หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Shapes และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง My body

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คาบเรียน ใช้เวลาคาบละ 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านจำนวน 5 แผนการเรียนรู้

2. แบบทดสอบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการเรียนแต่ละแผนการเรียนรู้ ชั้นอนุบาล ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนครบ 5 แผนการเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ

4. แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแนะนำเกมการละเล่นพื้นบ้านให้นักเรียนได้รู้จักโดยใช้ภาพ และสื่อวิดีทัศน์ เพื่อเป็นการกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของนักเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 5 แผน ทำการสอนสัปดาห์ละ 3 วัน วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์คาบละ 1 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 5 สัปดาห์

3. เมื่อจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านแต่ละชั่วโมงเสร็จ ผู้สอนนำแบบทดสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. ครูประจำชั้นบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นในแต่ละแผน

5. เมื่อจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านเสร็จ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผู้สอนนำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทดสอบกับนักเรียน

6. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราห์และประมวลผลทางสถิติ

7. สรุปผลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์แบบทดสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้วิเคราะห์แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทุกคนมีคะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

3. นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 และมีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 พบว่านักเรียนทุกคนมีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยผลการศึกษาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ในช่วงตลอดการเรียนรู้ 15 คาบเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ ทุกครั้งเมื่อจบการเรียนรู้ จำนวน 15 ครั้ง และเมื่อจบการเรียนรู้ 5

หน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้บันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยครูประจำชั้นทุกหน่วยการเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ การออกคำสั่งท่าทาง และประโยคภาษาอังกฤษ ผ่านการเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านที่ผู้วิจัยนำมาใช้กับการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีส่วนช่วยในการสร้างความสนใจให้กับนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะการเรียนภาษาของเด็กปฐมวัยไม่จำเป็นต้องอาศัยการสอนอย่างเป็นทางการ แต่จะเรียนรู้จากการเล่น มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ดังที่ทวีพร ณ นคร (2542, น.23) ได้กล่าวว่า หลักสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็ก 3 - 6 ปี เพื่อให้เด็กพัฒนาทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุลโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย บูรณาการผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าและเหมาะสมกับวัย อีกทั้งการเล่นยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา การใช้ภาษาได้ดีขึ้น ฝึกการแก้ปัญหาและส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย (คณาจารย์ชมรมเด็ก, 2545, น. 16-17) โดยการให้เด็กมีประสบการณ์ทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาตามธรรมชาติเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและไม่ทำให้เด็กเครียด สอดคล้องกับ วราภรณ์ รักวิจัย (2540, น.83-87) ซึ่งกล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กวัยนี้ต้องทำให้เด็กสนใจรู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายและสนุกสนาน โดยใช้วิธีการสอนที่เป็นธรรมชาติ ใช้สื่อการสอนที่มีภาพประกอบและควรมีกิจกรรมให้เด็กๆทำควบคู่ไปด้วยจึงจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไปโดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อ ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือสามารถพูดเข้าใจได้ดีสามารถใช้ไวยากรณ์ของภาษานั้นๆได้ และยังได้เรียนรู้คำตอบจำนวนมากพอสมควรและสามารถนำมาใช้ได้ การจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายรูปแบบเช่น การเล่านิทาน การสนทนา การอภิปราย การทำงานศิลปะสร้างสรรค์ต่างๆ และยังรวมถึงการร้องเพลง และการเล่นเกม กิจกรรมเหล่านี้จะเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนาซักถาม และแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยต้องอยู่ในรูปแบบบูรณาการ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้านและต้องแสดงออกทางภาษามากที่สุด ดังนั้น งานวิจยนี้นำเกมการละเล่นพื้นบ้านมาใช้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา นอกจากชั่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนแล้วยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้เรื่องการละเล่นพื้นบ้านไทยซึ่งเป็นประเพณี วัฒนธรรมไทยด้วย

พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทุกครั้งหลังการเรียน เนื่องจากการเรียนภาษาของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่สำคัญสำหรับการอยู่ร่วมกันเป็นสังคม มนุษย์จำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาเพื่อบอกเล่าความรู้สึกนึกคิด รวมถึงสาระข้อเท็จจริงต่างๆ ตามที่ต้องการ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษา เริ่มต้นจากภาษาแม่เป็นภาษาแรก แล้วจึงมีการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นเพื่อการใช้ประโยชน์บาง

ประการ เช่นการศึกษา การค้าขาย การเจริญสัมพันธไมตรี เป็นต้น พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2528 อ้างในรุ่งฤดี แผลงศร, 2560, น.31-32) ซึ่ง อาร์โนลด์ กีเซล (1961 อ้างถึงใน สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2547, น.35) กล่าวว่า พฤติกรรมที่ปรากฏขึ้นจากตัวเด็ก เกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กแต่ละวัยมีความพร้อมทำสิ่งต่างๆได้ โดยใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมซึ่งเขาได้แบ่งพัฒนาการของเด็กที่ต้องการวัดและประเมินออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ 1. พฤติกรรมทางการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) ครอบคลุมการบังคับอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย และความสัมพันธ์ทางด้านการเคลื่อนไหว 2. พฤติกรรมทางการปรับตัว (Adaptive Behavior) ครอบคลุมความสัมพันธ์ของการใช้มือ และสายตาการสำรวจค้นหาการกระทำต่อวัตถุการแก้ปัญหาในการทำงาน 3. พฤติกรรมทางการใช้ภาษา (Language Behavior) ครอบคลุมการที่เด็กใช้ภาษาการฟัง การพูดการอ่านและการเขียน 4. พฤติกรรมส่วนตัวและสังคม (Personal-Social Behavior) ครอบคลุมการฝึกปฏิบัติส่วนตนเช่นการกินอาหารการขับถ่ายและการฝึกต่อสภาพสังคมเช่นการเล่นการตอบสนองผู้อื่นจากแนวความคิดของกีเซลอาร์โนลด์ กีเซล (1961 อ้างถึงใน สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2547, น.35) สามารถนำมาอธิบายพัฒนาการของมนุษย์ในด้านการเจริญเติบโตพัฒนาการทางร่างกายและสามารถนำไปเชื่อมโยงกับพัฒนาการทางสติปัญญาได้อีกด้วย (จินตนา พัฒนพงศ์ธร และคณะ, 2558, น.7)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ผู้วิจัยขออภิปรายด้วยประเด็นดังนี้ จากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ สอดแทรกในกระบวนการเรียนรู้ตั้งแต่นำเข้าสู่บทเรียนจนถึงกิจกรรมฝึกทักษะ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ประกอบกับการใช้สื่อประสมต่างๆ เช่น บัตรคำ, บัตรภาพเพลง วีดิโอ เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยจำนวน 3 ท่าน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านซึ่งผู้วิจัยมีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้อย่างดี และดำเนินการอย่างมีระบบ อีกทั้งเกมการละเล่นพื้นบ้านในแผนการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณี นิลสุวรรณ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 3 อายุ 5-6 ปี โรงเรียนจิราภรณ์ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน ระยะ เวลาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

แผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้าน เกมการละเล่นพื้นบ้าน แบบทดสอบทักษะทางคณิตศาสตร์ และแบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียน ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองกับนักเรียนที่มีกลุ่มเดียวโดยมีการทดสอบ ก่อนเรียน- หลังเรียน (One –Group Pretest – Posttest Design) ผลการวิจัย 1.การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยภาพรวมและรายด้าน คือ การเปรียบเทียบด้านขนาด จำนวน สัดส่วนและตำแหน่ง ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนการจัดประสบการณ์ และหลังจัดประสบการณ์โดยการใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 2.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น ประเด็นที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เกมมีความน่าสนใจ นักเรียนมีความสุขในการเล่นเกม ใช้เวลาเหมาะสมในการเล่นเกมบรรยากาศในการเรียนน่าสนใจสนุกสนานและกิจกรรมการเรียนรู้สร้างความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียน ($\bar{X}$= 3.00) และ อังคนา ดวงเกิด (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1โดยการจัดกิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกล้วย สังกัดกองการศึกษา เทศบาลตำบลสันมะเค็ด อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ แบบวัดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดประสบการณ์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือ มีประสิทธิภาพรวม 84.67/87.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์80/80 ที่กำหนดไว้ 2. ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 จากการใช้กิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือ ก่อนจัดประสบการณ์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.80 คิดเป็นร้อยละ 46.00 และหลังจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.17 ซึ่งหลังจัดประสบการณ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ 3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือระหว่างการจัดประสบการณ์อยู่ในระดับดี ตามที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเกมการละเล่นพื้นบ้านไทยจึงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์กับการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ครบทุกด้าน อีกทั้งยังมีประโยชน์และคุณค่า ประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และยังเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง เป็นความพอดี เป็นความพอเพียง อย่างพอเหมาะพอควร (ชัชชัย โกมารทัต 2549, น.27-28)

3. พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 14) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 และมีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ในการจัดการเรียนรู้ 5 แผนการเรียนรู้ ผู้วิจัย

ได้สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมและกำหนดเกณฑ์ระดับคุณภาพไว้อย่างชัดเจนและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกพฤติกรรม แล้วให้ครูประจำชั้นเป็นผู้บันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำนวน 5 ครั้ง หลังจากจบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น การบอกคำศัพท์, การพูดประโยคภาษาอังกฤษ เป็นต้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ กล้าแสดงออก และเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาระดับความสามารถทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษในด้านความคล่องแคล่ว สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ การออกเสียงถูกต้อง ชัดเจนอยู่ในระดับดี มีความสนใจ ความกระตือรือร้น ความตั้งใจในการประกอบกิจกรรม มีความพยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและท่าทาง และความพยายามที่จะไม่ใช้ภาษาไทยในห้องเรียน เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านเป็นการจัดประสบการณ์ที่ให้เด็กได้พัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายและหลักการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จากการเล่นเกมละเล่นพื้นบ้านและส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวพา เดชะคุปต์ (2546, น.78) ที่กล่าวถึงเป้าหมายและหลักการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ครูจึงควรมีความรู้ความเข้าใจ สาเหตุที่มาของพฤติกรรม และพัฒนาการโดยทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดประสบการณ์ ที่จะส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าวให้สอดคล้องกับความพร้อม วุฒิภาวะ ความสนใจ ความต้องการและความสามารถของเด็ก หลักการจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัย ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ 1) เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของเด็ก 2) ต้องสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสคิด ฝึกตนเองให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น 3) ต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของเด็ก 4) ต้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ อุปกรณ์ในการจัดควรเป็นอุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องซื้อมาทั้งหมด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงพร สุขธิติพัฒน์ (2553, น.48) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทยเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า หลังจากเด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทยสามารถส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในเรื่องการนับ การรู้ค่าจำนวน และการจำแนกสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียวาท น้อยคล้าย (2553, น.53) ที่ศึกษาการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษาประกอบภาพผลการวิจัยพบว่า เกมปฐมวัยมีทักษะในการศึกษาวิเคราะห์สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษาประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อค้นพบ

1. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

2. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

3. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ฝึกการแก้ปัญหาส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ควรนำกิจกรรมเกมการละเล่นพื้นบ้านเพิ่มในช่วงการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และพัฒนาการให้ครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ตลอดจนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กปฐมวัย

1.2 ครูควรอธิบายจุดประสงค์ของการเล่นและวิธีการเล่นที่ถูกต้องให้เด็กปฐมวัยเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนการเล่นเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.3 ครูควรคำนึงถึงความสามารถทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย ความปลอดภัยในการเล่นและสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมเกมการละเล่นพื้นบ้าน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

2.2 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านสำหรับเด็กปฐมวัยให้ครบทุกทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน

2.3 ควรมีการจัดการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านในรายวิชาอื่น และระดับชั้นต่างๆ

บรรณานุกรม

คณาจารย์ชมรมเด็ก. (2545). **การละเล่นของเด็กไทย.** กรุงเทพมหานคร. สุวีริยาสาสน์

จินตนา พัฒนพงศ์ธรและคณะ. (2558). **พัฒนาการของเด็กปฐมวัยไทยปี ๒๕๕๗ (The study of Thai Early Child Development).** กลุ่มอนามัยแม่และเด็กสำนักส่งเสริมสุขภาพกรมอนามัย

ชัชชัย โกมารทัต. (2549). **กีฬาพื้นเมืองไทย.** กรุงเทพมหานคร. สถาพรบุ๊ค

ดวงพร สุขธิติพัฒน์. (2553). **ผลการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทยเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตการปฐมวัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ทวีพร ณ นคร. (2542). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย.** ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต

นภเนตร ธรรมบวร. (2546). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปรียวาท น้อยคล้าย. (2553). **ทักษะในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมประกอบภาพ.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

พรรณี นิลสุวรรณ์. (2555). **การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้าน.** วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร. แม็ค

_____. (2546). **เกมและการเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แม็ค

รัตน์ตยา ศรีสุข. (2551). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเขาพนม.** มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). **ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วราภรณ์ รักวิจัย. (2540). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร. ต้นอ้อ

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). **การพัฒนาโครงการเด็กนักวิจัยและการประเมินเน้นเด็กเป็นสำคัญ.** รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อังคนา ดวงเกิด. (2558). **การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1โดยการจัดกิจกรรมการละเล่นท้องถิ่นพื้นบ้านภาคเหนือ.** วารสารงานวิจัย บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปีที่ 8 ฉบับที่ 17 พฤษภาคม-สิงหาคม 2558